

[Rytter.]

Lægerne, naar de ikke har Prisklisten til Disposition. Men der kan ingen Tvivl være om, at de kunde bidrage til at skabe lavere Priser.

Jeg har nævnt, at de lavere Priser ikke vil være en Følge af selve Afløsningsreglerne, men derimod af andre Bestemmelser i Lovforslaget. Naar vi er Tilhængere af Afløsningen, er det, fordi man nu faar det samme Grundlag for alle Apoteker, at man kommer bort fra den Overkapitalisering af de reelle Værdier, som uden Tvivl har fundet Sted, og at man ogsaa ved de Regler, som her gennemføres, faar ensartede Kvalifikationer for alle Apotekere. Jeg tror derfor, at der ikke fra nogen Side vil blive opponeret mod Hovedbestemmelserne i Lovforslaget om Afløsningen. Jeg maa for mit Vedkommende udtale, at det forekommer mig, at Ministeren har lagt et meget stort Arbejde i at faa saa gode Regler herom som muligt, og at man ogsaa fra Folketingsudvalgets Side har arbejdet meget godt og har opnaaet gode Resultater. Det faar man ogsaa et tydeligt Indtryk af dels ved at se det Materiale, som har været forelagt i Folketinget, dels ved at følge alle de Møder og Forhandlinger, man har haft angaaende dette Spørgsmaal.

Blandt de Bestemmelser, som er kommet ind i Folketinget, hilser jeg med særlig Glæde Bestemmelsen om Normaltakster. Jeg betragtede oprindeligt Ministerens Standpunkt med Hensyn til Maksimalpris som uheldigt, men man er nu fra alle Sider enedes om Normaltakst, og det tror jeg er rigtigt. Det er ogsaa rigtigt, at man faar Afløsningsregler, saaledes at det kan gaa baade hurtigere og langsommere, efter som Tiden kræver det ene eller det andet. Ligeledes anser jeg det for godt, at vi har faaet Forfremmelsesraadet, ikke fordi jeg mener, at en Minister vil misbruge sin Myndighed, men man vil altid kunne sige, at det er mærkeligt, at man ikke har taget Hensyn til den og den Kandidat. Alt sligt undgaas ved Forfremmelsesraadet. Derfor er disse Bestemmelser, der er gennemført i Folketinget, Forbedringer.

Naar jeg ikke desto mindre mener, at vi til Trods for det Arbejde, der er udført baade af Ministeren og af Folketinget, ikke kan tage Lovforslaget uden videre, som det foreligger — det tror jeg heller ikke, Ministeren har ventet —, skyldes det forskellige Grunde. Jeg skal nævne de mindst vigtige først. For det første vil vi gerne have Oplysninger om, hvorledes Forfremmelsesraadet, Farmakopékommisionen og Afviklingskassen skal sammensættes, og

hvorledes det stiller sig med Honorarerne. Der er ikke oplyst noget herom.

Paa andre Punkter er Lovforslaget alt for fuldstændigt, saa fuldstændigt, at det endog kan komme til at virke vildledende. Jeg vil bede Ministeren om at se paa § 20. Der staar dèr:

„Apotekerne har i Henhold til den dem meddelte Bevilling Ret til fra Apoteket at forhandle alle de Varer, der er forbeholdt Apotekerne.“

Det er klart, men saa hedder det:

„alt, hvad de efter gældende Bestemmelser er forpligtet til at føre eller fremskaffe.“

Jeg synes ikke, at man i en Lov skal sige, at Folk har Ret til at gøre, hvad de er forpligtet til at gøre. Det er første Gang, jeg i et Lovforslag har set noget saadant, og jeg antager, at Ministeren vil være enig i, at det bør gaa ud.

§ 34 er saa udtømmende, at den bliver i høj Grad vildledende. Der staar, at Apotekerbevillingen bortfalder, naar Indehaveren faar anden Apotekerbevilling. Det er noget, der følger af sig selv, selv om det ikke staar der; det er jo ogsaa givet, at en Politimester hører op at være Politimester i en Kreds, naar han udnævnes til Politimester i en anden. Endvidere bortfalder en Apotekerbevilling, naar Indehaveren bliver umyndiggjort, kommer under Konkurs, fradømmes sine borgerlige Rettigheder eller frakendes Bevillingen. Det er givet, at Bevillingen bortfalder, naar den er frakendt vedkommende ved Dom. Og der gives yderligere Regler i § 37. Nu vil Ministeren kunne sige, at det gør ingenting, at det staar saa fuldstændigt. Jeg er dog bange for, at det ikke gaar an. Der kan nemlig komme Tilfælde, der ikke udtrykkelig er nævnt her; hvis f. Eks. en Mand mister sin Indfødsret, maa man ved Fortolkning komme til, at Privilegiet ikke bortfalder, fordi det ikke staar nævnt. Jeg mener derfor, at vi maa simplificere de Ophørsgrunde, her er nævnt.

Endvidere er Lovforslaget paa visse Punkter uforstaaeligt. Jeg maa bede Ministeren se efter, hvad der staar i § 38, 4de Stykke. Der staar:

„Skal Spørgsmaalet om endeligt at fratage en Apoteker eller Medhjælper Retten til at udøve Virksomhed afgøres ved Dom, foranlediger Indenrigsministeren Retssag anlagt mod paagældende i den borgerlige Retsplejes Former.“

Det er alt sammen meget godt. Men saa kommer den Sætning, som ikke er rigtig:

„Dersom Retten frakendes den paa-